

„EDINOST“
Izaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torkih, četrkih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50 za pol leta . . . 6.— „ „ „ 9.— za vse leto . . . 12.— „ „ „ 18.—
Naročnine je plačevati naprej za narobe brez priložne naročnine se uprava ne ozira.
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

VABILO na javni narodni shod,

ki ga sklicuje pol. društvo „Edinost“

v gostilni „Konsumnega društva“ v Rojanu,
v petek, dne 1. januarja ob 3¹/₂ uri popoldne.

Dnevni red:

1. Nagovor predsednika.
2. Utemeljevanje resolucije radi osnutja okrajnega glavarstva za tržaško okolico.
3. Eventuelni predlogi.

Tržaški in okoličanski Slovenci!

Sedaj vam je prilika, da pokažete svoje zanimanje za javne stvari Vaše občine, in po tem takem tudi za svoj lastni blagor. Vsakemu bode prilika, da pove, kar mu je na srcu. Politično društvo „Edinost“ sklicuje zaporedoma shode po okolici, a okoličanom je dolžnost, da se v velikem številu udeležijo teh shodov in da posežejo tudi v razpravo, kajti le tako izvedo bodoči poslanci, česa želi in zahteva ljudstvo.

Odbor političnega društva „Edinost“.

„Edinost“ se prodaja v Gorici

v tabakarni Josipa Schwarz, Via scuole,
cena posamezne številke 4 nč.

Vabilo na naročbo.

„Edinost“ stoji z novim letom v svoj XXII. tečaj. V tej dobi se je razvila „Edinost“ iz polumesečnika v list, ki izhaja po 6-krat na teden. Vsakako je to časten razvoj. A mi nečemo nikomur pripisovati posebne zasluge na tem razvoju, ker je bil naraven. S potrebami tržaških Slovencev je raslo tudi njih glasilo. Še je skeptikov in malodušnežev, ki menijo, da Slovenci nimamo ničesar iskati v Trstu; a le-te bi moral poučiti ravno razvoj našega lista, da se motijo. Trst je važna pozicija za Slovenstvo. A mi, ki poznamo razmere, zastavljamo častno besedo, da so tudi dani vsi pogoji za ohranitev te pozicije. Res so sedaj tu žalostne razmere, tužne razmere, ki so iztisnile poslancu Spinčiču ubupni vsklik: Umirajoči vas pozdravljajo! Kritično je res naše položanje, ali še smo tu, še živimo, še je možnost pred nami, da se rešimo sebi in svojemu narodu. Seveda treba neumornega, odločnega in — hitrega dela. Hitrega dela, pravimo, kajti sleherni trenotek nam sovražna sila trga kose od

naše lasti. Hitrega dela treba, da ne bode prepozno.

Tega dela se je z vso zaresnostjo lotilo naše politično društvo „Edinost“, a neizogibno sredstvo mu je pri tem njega glasilo, naš list. Razsodnemu človeku ne treba praviti, da je delovanje političnih društev nemogoče brez sodelovanja javnih glasil in tako je nemogoča vsaka akcija za rešitev tržaškega slovenstva brez našega lista.

Naš list je torej neizogibna, krvava potreba. Obljub nečemo delati nikakih za bodočnost; le to moramo zatrditi, da ostanemo zvesti svojemu programu in svojemu uverjenju, da le v celokupnosti naroda slovenskega je rešitev nam tržaškim in istrskim Slovanom in da narod naš mora iskati pomoči najprej v samem sebi, v svoji organizaciji, zasnovani v zmislu tesne vzajemnosti in bratske strpljivosti — a potem še le pri drugih — ki so dobre volje!

Danes, ob zvršetku svojega XXI. tečaja, se obračamo zaupno do vseh onih:

ki so uverjeni, da je tržaško ozemlje prevažna pozicija za narod slovenski,

ki nam verjamejo, da si lahko ohranimo to pozicijo, ako zaresno hočemo, in

ki si p.i volji podpirati nas na velikem delu za rešitev te pozicije:

ostanite nam zvesti prijatelji in somišljeniki in

bilo prav, da je hotel pop ostati pri njem čez noč. Šel je po liter žganja, ga postavil na mizo pred popa in potem prinesel kvarte.

„Zaigrava jedno! Kdor zgubi, plača pijačo.“

„Dobro“, je dejal pop, kateremu je bil všeč ta nasvet. Zvrnil je čašo žganja in pričel mešati kvarte.

Pričela sta torej igrati, zunaj pa je besnel vihar. Stekla v oknih so zvenketala in vrata so se jedva držala v tečajih.

„Kaka grozna noč, pope!“

„Grozna!“ je odvrnil pop ter z votlim glasom pristavil: „Ravno taka, kakor tedaj!“

Kar se je okno razdrobilo in notri se je ulila jasna svetloba v najskrajnejši kotiček. Kakor da se je odprlo nebo, je z njega padal ogenj in grom je bobnel z nepopisnim hruščem. Za hip mučna tišina — a že so svitli plameni udrli iz gostilne, kakor bi jo bil kdo zapalil na vseh štirih voglih. Zaspali, preplašeni gostilniški blapci so planili ven. Sosednji kmetje so upili na pomoč. Tudi Raka z Milo je prišel na pogorišče. Najprej je vprašal,

Oglaš se račun po tarifu v poštu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prester, kolikor obsega navadnih vrstic. Poštana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ali na Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo ali na Molino pisarno št. 3, II. nadst. Naročnine in oglase je plačevati loco Trst. Odprte reklame gije se prosto poštnino.

skušajte, da nam v krogu svojih somišljenikov pridobite še drugih podpirateljev.

In tako naj naša vojska, jednega duha, rama ob rami, pogumno stopi v leto 1897., visoko držeča prapor, na katerem je zapisano geslo: Bog in narod!

Uredništvo in upravnništvo „Edinosti“.

Javni shod

polit. društva „Edinost“ dne 20. decembra 1896.
„pri lovcu“.

(Zvršetak.)

Zborovalec Enkel je spregovoril: Nameroval sem danes govoriti o raznih stvareh. Govoriti sem hotel o naših šolah, omenjati sem mislil, kako zaničevan je tu Slovenec; pozivljati sem vas hotel, vas Slovence, da stisnete svoje vrste. Kajti, ako bomo umeli popeti se na višino svoje naloge, lahko rečemo in prerokujemo že sedaj, da Slovani so oni lepi narod, ki se je jel razcvitati kakor roža pomladanja.

O tem sem vam hotel govoriti podrobneje. Ali nenadoma je došla žalost nad nas: znano vam je, kaj se je dogodilo v sv. Križu. Kako je prišla ta grozna nesreča, tega ne vemo, gotovo pa je to jedno, da treba tu resne preiskave. Kajti to vemo vsi, da je življenje dragocena stvar in da so bili oni, ki so zgubili svoje življenje, naše krvi. Naši so bili oni vrli ribiči. Kako so poginili ti možje, ali jih je res zalotila huda ura? Kdo ve to? To pa vemo vsi, da onega dne vreme ni bilo neugodno. Nesreča pa je tem večja, ker so ponesrečeni ostavili udov in sirot. Ubogi otročiči! Jaz nečem dolžiti nikogar, prepustim, da vprašate svoj razum in svoja srca!!

A uverjen sem, da vam vaša srca govore istotako z ozirom na dogodek v sv. Križu, kakor govori meni moje srce. Rekel sem, da nečem dolžiti nikogar, da nečem trditi absolutno gotovostjo, da se ni dogodila nesreča, a istotako ne morem trditi nikdo z absolutno gotovostjo, da se ni dogodil zločin. Možno je jedno in možno je drugo. A denimo, da se je dogodilo poslednje, kdo je v prvi vrsti poklican, da zahteva zadoščenoja? Ali ne mi, ki smo krvni bratje onih nesrečnikov? Zatorej predlagam resolucijo:

je-li še kdo v hiši. Osupli so se spogledali — gostilničarja ni bilo med njimi.

Raka je prodril skozi goreča vrata v gostilniško sobo. Tik vrat je ležal pop, sežgan in črn kakor oglje, malo dalje, pri peči, pa cincar tudi mrtev.

Strela ju je ubila.

Raka ju je izvlekel na cesto za pas in z velikim naporom skozi kadeče se podrtine in zrušene kupe kamenja. Kmetje so se gnetli okrog njiju; radovedno so ogledovali mrliča, ju obračali na vse strani in majali z glavami.

„Mrtva!“ so rekli potem.

„Strela ju je ubila!“

A stari Milo Mutibarič se je odkril in z jasnim, daleč segajočim glasom, ki je zvenel kakor glas trobente, je zaklical v zbrano množico:

„Bog je velik! To je sodba njegova!“

Množica pa je ponovila nehoté:

„Sodba, sodba!“

(Zvršetak.)

PODLISTEK

Krivoseška gostilna.

Srbaki spisal Gjuro Jakšić; preložil A. B.

VII.

Tri leta pozneje — zopet je bilo v praznik sv. Ilije — je bila vaška gostilna polna kmetov. Tudi pop je bil med njimi, upadlega obraza, votlih oči, razmršenih las, z raztrganim klobukom na glavi. Pijan je bil. Kmetje so se ga ogibali z grozo, le tam pa tam se je kdo v pijanosti ponorčeval z njim.

Zuočilo se je. Nastala je ravno tako grozna noč, kakor pred tremi leti, ko je bila cerkev oropana. Nebo je bilo kakor da je zakrito s črno zaveso in skozi temo so se zvijali bliski in grom je bobnel. Kmetje so se že davno razkropili po svojih hišah, le pop je še ostal pri cincarju.

„No, prijatelj, ali ne greš domov?“

„Čez noč ostanem pri tebi“, je dejal pop.

„Groza me je izza tiste noči“.

Tudi cincarja je bilo groza in zato mu je

Tu zbrani volilec II. okraja prosimo slavne oblasti, da izvedejo najresneje in najnatančneje preiskavo o dogodku z ribiči svetokrižskimi; in, ako dokaže preiskava, da je bilo krivec na tem dogodku, da se kaznujejo isti po vsej strogosti zakona; slednjič prosijo volilec, da se bode primerno podpiralo one uboge vdove in sirote.

Svoj lepi govor je zaključil gosp. Enekel: Marsikaj bi vam še rad govoril, spoštovani gg. volilce, toda srce mi je danes pretežko, da bi mogel govoriti na dalje. Ta govor je bil vsprejet splošnim odobravanjem in istotako je bila soglasno vsprejeta predložena resolucija.

Za besedo se je oglasil zborovalec Ivan Gerdol: Slavni zbor! Pregovor pravi, da nova metla rada pometa. Tako smo mislili tudi mi, ko smo izvolili g. Mauronerja svojim zastopnikom. Vedeli smo sicer, da je ta gospod nasprotnik narodnih teženj Slovencev, toda zgovorni aritatorji so nas uverjali in nam slikali, kaj vse dosežemo v materialnem pogledu, ako izvolimo Mauronerja. In res smo se udali in izvolili smo Mauronerja svojim zastopnikom, v trdni veri, da nam bo on pomagal na vse strani. Ako pa se danes vprašamo, kaj smo dosegli? — odgovoriti si moramo: nič! Ni jedna naša želja se ni izpolnila. Kje so obljube glede ceste v Rocolu? Ta cesta je še vedno tako „široka“, da mora poveljnik kompanije vojakov, ako ima srečati žensko z jerbasom na glavi, komandirati: Einzelu abfallen (Hrupna veselost), a ženska mora položiti svoj jerbas na občestni zid. (Ponovna veselost.) Tako si morata pomagati ženska in kompanija vojakov, da moreta srečno drug mimo drugega! (Smeh.) Iste težave so, ko ljudje vozijo seno ali kamenje. — Kje je nadalje obljuba radi duhovna pri Revoltelli? Tu bi morali imeti stalnega duhovna, ki bi izvrševal tudi posel učitelja. Nimamo ga, ker gospodje nočejo ničesar žrtvovati za nas. — Tudi Lonjer in Kjadin imata mnogo potreb, a nijedna želja se ni izpolnila tamšnjemu ljudstvu. Skušnja nas je torej poučila temeljito, da moramo kreniti na druga pota; bitka skušnja nam pravi, da si moramo izbrati poštenega zastopnika, moža-narodnjaka! In jaz se obračam že danes do slavnega pol. društva „Edinost“ s prošnjo, da nam preskrbi takega moža! (Ta govor priprostega domačina je napravil velik utis na zborovalce, kar se je videlo o vsaki besedi, da prihaja iz srca.)

Na to je spregovoril tajnik pol. društva „Edinost“, Makso Cotič: Častiti zborovalci! Jaz nisem rodod okoličan. Ali dandanes, ko povsodi velja načelo svobodnega gibanja širom sveta, ko ljudje niso več tako navezani na svoj domači prag kakor v nekdanjih časih, ima človek svoja prava tam, kjer se pošteno preživlja bodisi delom svojega duha ali pa svojih rok. Na ta način sem postal tudi jaz vaš soobčan v tem drugem okraju, pridobivši si tu malo posestvice. In ne le Kjadinc in vaš soobčan, ampak celo sosed sem velespoštovanemu g. Peldu Mauronerju, vašemu sedanjemu zastopniku. (Veselost.) Menim torej, da smem govoriti tudi jaz besedico v imenu tega okraja.

Spoštovani zborovalci! Zagovarjajoči narodna prava okoličanskih Slovencev moramo čisto čuti vprašanje od nasprotne strani: Kaj vam pa dajo slovenski svetovalci in poslanci? Čudno vprašanje, nič vam ne dajo in pa — vse. To „vse“ sicer ni mnogo, ali kar je, to je. Da vam pojasnim svoje misli, poseči mi je v današnji govor g. dra. Rybača. Ta gospod je rekel namreč, da še le sedaj, ko so naši shodi jeli postajati neprijetni slavni mestni gospodi, se je spomnila ta gospoda, da so oni prav za prav vaši prvi prijatelji in branitelji. Zdaj še le so jeli misliti na vas, naši shodi so jih prisilili na to. To je storila moč naših shodov. Vidite, istotako je v mestnem zboru. Malo, bore malo je, kar vam privoščajo večina v mestnem zboru bodisi v moralnem, bodisi v materialnem pogledu; malo vam privoščajo, ker vam ni prijateljica. Ali še tega malega bi vam ne dala, ako ne bi bilo v zbornici one petorice naših slovenskih zastopnikov in ako ne bi vedeli, da slovenska stranka pazno nadzoruje njih početje in da poroča okoličanom o vsem, kar se godi v mestnem zboru. Strah torej pred našo „agitacijo“ je jedini, ki jih sili, da se spominjajo včasih tudi okolice, a navzočnost peščice naših zastopnikov jih spominja neprestano na to „agitacijo“. Trditi smem torej po vsej pravici, da

ima okolica zahvaliti le slovensko gibanje, ako dobi tu pa tam kako mrvico od italijanske gospode. Da ni tega gibanja in da ni nobenega Slovencev v mestnem zboru, uverjeni bodite, da bi se živa duša ne spomnjala vaših potreb v mestnem zboru. Od kod naj bi jemali skrb za vas? Skrb za koga more prihajati le iz ljubezni. Ljubezni do vas pa je ni nikjer in zato pa tudi ne more biti skrbi za vas. Zato pa moramo skrbeti mi sami po svoji zavednosti in odločnosti, da bode v italijanski stranki nadomeščal strah, kar se zanemarljivo vsled nedostajanja ljubezni Strah italijanski gospodi pa naj prihaja iz krepkih pojavov narodnega življenja po tržaški okolici in vidni znaki tega krepkega življenja so — naši zastopniki!

Tu imate torej odgovor, na prašanje: „Kaj vam dajo Slovenci?“ Dajo vam — kakor sem že rekel — vse! ker moralno silijo nasprotnike, da vam privoščijo ono malo, kar vam privoščajo. In da ni slovenskih zastopnikov v mestnem zboru, odpadlo bi še ono malo. Jasno je torej, da je slovenski zastopnik v našem mestnem in deželnem zboru velik dobrotnik okolice, tudi če ne odpre svojih ust, ampak da le sedi tam kakor živa priča vaše ekzistencije.

Smatral sem za potrebno, da se vendar enkrat nekoliko spregovori o tistem smešnem povpraševanju: Kaj vam dajo Slovenci? Načelno sem, da ste me razumeli, da moramo neprestano zahtevati svoja prava, ker le tako bomo silili nasprotnike do spoštovanja. Mi ne zahtevamo ničesar krivičnega, mi nočemo Italijanom kratiti nobenega prava. Mi ne zahtevamo, da bi bili nad Italijani, a tudi pod njimi nočemo biti, ampak poleg njih hočemo živeti kakor enakopravni državljani. To smemo zahtevati, ker nam avstrijski zakoni dajejo to pravo.

Spoštovani Kjadinci in Rocolci! Dokazal sem vam, kako nujno potrebno je, da okolica pošilja v mestni zbor svoje moze. O tem je uverjena vsa okolica, le naš II. okraj ima zastopnika drugodca. Bratje, bližajo se volitve v mestni zbor in s tem prilika, da se tudi mi pridružimo ostalim bratom okoličanskim! Vsi današnji govorniki so vam klicali, da si izvolite svojega moža; temu klicu pridružujem se tudi jaz kakor Kjadinc iz vsega srca svojega! (Burna pohvala.)

Predsednik Mandić: Jako značilno je, da čujemo ravno v tem okraju največ tožeb in pritožeb. Tako je bilo zadnjič v Rocolu, tako je danes tukaj. Ako Mauroner ni nič dosegel za vas, ko je vendar člen laške večine, je to gotovo znamenje, da ni hotel doseči! On se sploh niti zanimal ni za vas, saj ga skoro nikdar ni bilo v sejo. To podkreplja le trditev g. Cotiča, da vas gospoda ne ljubijo in da nikdar ne dobite ničesar od njih, ako ne bodo prisiljeni v to. Kar se dostaja duhovnika tu pri Revoltelli, je stvar taka, da magistrat hoče po vsej sili trdega Italijana, škofijski ordinarijat pa se po vsej pravici upira temu. In tako ste ostali brez duhovnika.

Zborovalec Anton Škrk je želel pojasniti, kako bi bilo s capovilli, ako bi dobili okrajno glavarstvo?

Na to je odgovoril dr. Gregorin: Vaški načelniki ali capoville bi ostali kakor so sedaj, le njih moč bi bila močno pritržena. To pa je glavna stvar. Mogoče pa, da bi pozneje potreba nanesla tako, da bi magistrat sam jel premišljati, da-li bi ne bilo bolje tudi zanj, da se dovoli okolici nekoliko več samostojnosti v gospodarskem pogledu. Saj je možnost tega izražena tudi v §. 6 mestnega statuta. Drugod po velikih občinah imajo posamične vasi svoje posebne upravne svete. Kaj takega bi se uvelo lahko tudi v tržaški okolici. Vsakako pa treba, da zadobi okolica nekoliko več samostojnosti vsaj v upravljanju svojih materialnih potreb. (Pohvala.)

Dr. Rybář: Na vseh shodih sem jaz predlagal resolucijo, ki ima ta namen, da pokažejo okoličani, da niso hlapci ali sužnji. — Vi morate stati za svojimi slovenskimi zastopniki. Poslednjim je dolžnost že po zakonu, da skrbijo za svoje volilce. Hudo greši oni, ki ovira poslance v vršenju te dolžnosti. Ker pa je večina mestnega zbora faktično onemogočila poslancu Goriupu vršiti označeno svojo dolžnost, dolžnost nam je vsem, da se potegnemo zanj kakor jeden mož! Oni so pogazili pravico in pravni čut, a mi ne smemo molčati k

temu, ampak braniti moramo krepko sebe in svoj ugled. Predlagam torej resolucijo:

„Javni shod drugega okraja „pri lovcu“ protestuje odločno zoper postopanje večine mestnega zbora proti bivšemu poslancu, gosp. Ivanu Goriupu“.

Zborovalec Fr. Žitko je primerjal nekdanje čase se sedanjimi. Nekdaj so nas mestni gospodje nazivali „svoje otroke“, danes nas imenujejo ščave. Dne 13. julija 1868 so pokale po Trstu puške in bilo je tudi žrtev. Okoličanski bataljon so odpravili in od takrat je zavladal v Trstu drug duh. Toda tudi mnogo onih, ki so nas teple takrat, je zadela božja roka — danes so berači. Sicer vas nazivljajo tudi danes svoje otroke, kadar vas potrebujejo, sicer pa ste — sužnji. Zaključuje je govornik toplo priporočal zborovalcem, naj bodo zložni med seboj. (Pohvala.)

Zborovalec Hrvatini je predlagal, da se društvu „Edinost“ izreče toplazahvala na neumornem trudu za blagor okoličanov. Ta predlog in resolucija Rybačeva sta se vsprejela soglasno in ob živio-klicih.

Na to je predsednik Mandić izrekel svojo zaključno besedo. Omenjal je, da se je na družih shodih vsprejelo še družih važnih resolucij, katerim bi gotovo pritržil tudi današnji shod. Toda pozno je že in čas ne dopušča, da bi razpravljali o istih. Danes ste čuli mnogo pouka in naidejam se, da je pal na rodovitno zemljo. Mi vam za bodočega zastopnika nočemo priporočati danes ne Petra ne Pavla; samo to vas prosimo, da si izberete poštenega moža. Ko si najdete takega moža, volite ga zložno. Nasprotniki bodo gotovo skušali zopet, da bi vas slepili, toda ne slušajte jih!

Spoštovani zborovalci! Sedaj pa obrnimo pogled svoj tja gori do jasnega prestola, kjer vlada v svoji modrosti naš premilostni vladar, ki želi in hoče, da bodo vsi narodi enakopravni in — srečni! Vskliknite z mano: Živio cesar in kralj Fran Josip I.! Temu pozivu so se zborovalci navdušeno odzvali trikratnim živio-klicem.

S tem je bil dovršen ta znameniti shod.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 30. decembra 1896.

Iz deželnih zborov. Deželni zbor goriški se je sestel v jedno samo sejo, da je dovolil začasni proračun. Tudi kranjski je imel jedno samo sejo. No, poleg proračunskega provizorija je ta deželni zbor vsprejel tudi predlog poslancev Majarona, Žitnika in tovarišev: Deželnemu odboru se naroča, da o vprašanju zastran direktnih volitev v kmečkih občinah in primerne ga znižanja volilnega cenzusa potrebno poizve in o tem koj v prihodnji seji dež. zbora predloži primerne nasvete. — Tudi deželni zbor češki in silezijski sta se izjavila za direktne volitve. — Tako vidimo, da na vseh straneh prodira spoznanje, da indirektna volitve značijo veliko krivico za prebivalstvo na deželi. Mi smo opetovano že dokazovali, da se z indirektnimi volitvami na nedopusten način ovira kmečko prebivalstvo v izvrševanju volilnega prava in da tem načinom volitev iste nikoli ne morejo doseči svojega namena, da bi bile namreč pravi, pristni izraz javnega menenja. Zato pozdravljamo zadoščenjem te sklepe.

Jugoslovanski klub. „Slovenec“ piše: „Na podlagi sklepa slovenskih in hrvatskih državnih poslancev glede osnovanja jugoslovanske skupine v državnem zboru je povabil izvrševalni odbor narodne stranke osrednji volilni odbor katoliške-narodne stranke v ta namen na razgovor. Osrednji volilni odbor naše stranke se je odzval povabilu in tako so se vršila med božičnimi prazniki taka posvetovanja med pooblaščenici obeh strank. Teh razgovorov se kot pooblaščenici udeležujejo gg. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, dr. Ferjančič, A. Kalan, dr. Tavčar, dr. Šusteršič in dr. Žitnik. — Rezultat teh dogovorov predloži osrednji volilni odbor katol.-nar. stranke tekom meseca januarja shodu zaupnih mož iz vse dežele v kohečno razsodbo oziroma potrditev. Želeti je torej, da si volilci vseh okrajev glede kandidatov do shoda zaupnih mož ohranijo svobodne roke.“

V Srbiji so dobili novo ministerstvo, kateremu bode predsedoval Simić.

Iz romunske zbornice poslancev. V tej zbornici se vrši adrečna razprava. Posl. Sturdza je

povdarjal, da Romunska mora iskati zaslombe jedino le v Rusiji. Temu nasproti je povdarjal minister za vnane stvari, da je Romunska v najboljih odnosih z Rusijo, da pa mora jednake odnose gojiti tudi do vseh drugih držav. Govornik se je spominjal obiskov cesarja avstr. in kralja srbskega.

Razprava zoper morilce Stambulova. Za javnim tožiteljem so govorili branitelji. Branitelj T. Fekčeva, dr. Danev, je povdarjal, kako so oblasti storile vse možno, da zasledé resnico, a da se jim nikakor ni posrečilo najti neovržnih dokazov o krivnji Tufekčeva. — Vladanje Stambulovo da je bilo izredno strogo in vsled tega si je nakopal neštevilnih političkih nasprotnikov in nemalo osebnih sovražnikov. Ako bi se torej hotelo sklepati iz posamičnih ogorčenih izrazov, da je ta ali oni kriv, moralo bi se obdolžiti umora na tisoče in tisoče oseb in, ako se hoče verjeti izjavam nekaterih svedokov, morala bi vsa policija sedeti na obloži klop, obtožena sokrivnje. Obtoženci Tufekčev, Gjorgjev in Halev so došli med seboj v dotiko vsled makedonskega gibanja in agitacije, ki se je takrat pojavljala v Bolgarski; iz tega medseobnega občevanja pa se nikakor še ne da sklepati na zaroto. Svoj govor je zaključil dr. Danev s povdarjanjem, da niti prijatelji pok. Stambulova ne verujejo, da bi bili obtoženci zares krivi; zahtevali pa so, da se kaznujejo moralni provzročitelji umora, a moralnih provzročiteljev — oblasti niso dovele pred sodišče.

Položaj na Vztoku. Berolinska „Vossische Ztg.“ javlja iz Carjegrada: Sultanov ukaz, s katerim je pomilostil Armence, je razburil Turke in ni niti najmanje zadovoljil Armencev. — Govori se, da so v Stambulu (turškem delu Carjegrada) zasledili neko zaroto ter vsled tega zaprli kakih 500 oseb. Zarotniki da so nameravali razpršiti oba mosta, vodeča v Stambul, odstaviti sultana ter proglasiti vladarjem njega brata Rihad efendija.

Glasom iz Rima došlih vesti so tajni armenski revolucionarni odbori objavili evropskim državam, da se v kratkem dogodi strašen atentat, mnogo hujši nego je bil atentat na otomansko banko, to pa le tedaj, ako Turčija takoj ne prizna avtonomije armenskega naroda.

Različne vesti.

Imenovanje. Finančni minister je imenoval višim komisarjem v področju finančnega ravnateljstva tržaškega ministerijalnega koncipista Gustava Lipperta.

Nadškof Sarajevski, dr. Stadler, je hudo bolan. Zdravniki nimajo nade, da ozdravi. Brzoplanim potom so prosili papeževga blagoslova bolniku.

Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu vabi na koncert z igro, ki ga priredi v nedeljo dne 3. januarja v redutni dvorani gledališča „Politeama Rossetti“ s sodelovanjem tamburaškega zboru „Tržaškega Sokola“, „Slovanskega pevskega društva“ in dramatičnih diletantov. Vspored: 1. a) Mil. pl. Farkaš, Junak iz Like, koračnica, b) Kam. Mašek, Pri zibeljki, pesem, tamburaški zbor. 2. „*“. Nezakonska mati, zbor samospévom. 3. Deklamacija, gđe. N. Neth. 4. J. Katkič. Z bogom more, brač solo z varijacijami, spremljevanjem tamburaškega zboru. Solo gosp. Bogadi. 5. Hubad: Slovenske narodne pesmi: a) Mi smo lovci, b) Je pa davi slanica pala, c) Škrjanček poje žvrgoli, možki in mešani zbori. 6. Ch. Gounod — Fantazie o Faustu, za gosli in klavir. Deset minut odmora. 7. Igra: Stari Ilja, igra s petjem v treh dejanjih. Dejanje: V vasi Zalogu. Čas: 1877. Tretje dejanje se vrši osem mesecev po drugem. Začetek točno ob 7½ uri. Vstopnina 1 krono — Sedeži 1. vrste (naslanjači) 1 krono, druge vrste 30 novčičev. K obilnej udeležbi uljudno vabi Odbor.

Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda na Greti priredi dne 5. januarja 1897. 1. veselico sodelovanjem sl. tamburaškega zboru „Tržaškega Sokola“ in pevskega društva „Zarja“. Vspored priobčimo v današnjem večernem izdanju.

„Silvestrov večer“. Danes pišemo 31. dan decembra 1896., zadnji dan leta. Nocoj se nam bode torej posloviti od tega leta. Ni bilo baš ugodno to leto, ali vsaj to si smemo privoščiti, da prebijemo zadnje njega trenutke v miru in zadovoljnosti. Ako smo že nevoljni na leto 1896., pa

glejmo, da pozdravimo njega naslednika pri boljem humorju. V ta namen nas vabi vseh „Tržaški Sokol“ v svoje prostore, da Sokolaši in Nesokolaši skupno pozdravimo novega prišleca. V Sokolovi telovadnici je torej nocoj sestanek vseh onih, ki hote dobre volje stopiti v leto 1897.

Pevsko društvo „Adrija“ v Barkovljah priredi danes, dne 31. t. m., v prostorih gostilne „Obrotniškega društva“ Silvestrov večer z jako zanimivim programom. Barkovljani! Sndite se, da končate staro leto v bratovski ljubezni ob zvokih narodnega petja in godbe, cer da si skupno voščite srečno novo leto! Ustopnina 20 nvč. Začetek ob 8 uri zvečer.

Za „Božičnico“ je v kavarni Commercio daroval biljardist F. H. 60 nvč., gđ. Mária Nadlišek 4 Kr., ga. Gvozdanovič 430 m. sukna, pri igri v kavarni „Commercio“ 1 Kr. 20 stot. Ga. Walburga Kariž je nabrala na Greti 5 Kr. 50 nvč., katere so darovali: Iv. Bizjak 40 st. Fr. Pipan 60 st. Jak. Ferluga 10 st. Vek. Ferluga 80 st. Jos. Ferluga 30 st. Walb. Kariž 80 st. Elv. Kariž 20 st. Katar. Ferluga 40 st. V Trevnovi pušici v društveni krčmi v Rojanu 1 Kr. 50 st. H. Martelanc 40 st. Vsem darovateljem srčna hvala.

Za rodbine ponesrečenih Križanov nam je došlo nadaljnjih darov. Dotični izkaz priobčimo v današnjem večernem izdanju.

Italijanska propoved v Rojanu. Od do dne postaja jasneje, kako umetna, kako nasilna, kako nenaravna je bila vsa agitacija za uvedenje italijanske prepovedi v Rojanu. Saj z došča že dejstvo, da so bile 3 četrtine prosilcev — Slovenci! — V kolikor so bili prosilci Italijani, smo pa že povedali, da isti stanujejo skoro izključno na Belvederju, da ne zahajajo — v kolikor sploh zahajajo — v rojansko, ampak v mestne cerkve. Sedaj pa smo izvedeli od povsem za resljive strani, da jeden del teh italijanskih prosilcev niti ne spada jo v župnijo rojansko, ampak pod cerkev sv. Antona novega in deloma v druge mestne župnije! Tako so se torej nabirali podpisi „italijanskih“ župljanov rojanskih! Celó glasoviti pristaš laške stranke v Rojanu, znani učitelj Bonin, je nedavno v Kortah v Istri nastopno označil način nabiranja podpisov: „Jaz sem v stanu nabrati na tisoče takih podpisov makari za turško propoved“. Ako povemo še, da je nekaj „prosilcev“ pozneje preklicalo svoje podpise, naveli smo menda dovolj v označenje one prošnje.

Sicer pa se dozdeva nekaj, da slednjič vendar ne bode nič iz te pristrone želje g. župnika Jurca, kajti minolo nedeljo je naznanil na leci, da „za sedaj“ se še ne prično italijanske propovedi, ker še ni dobil potrebnega odloka. Ta „za sedaj“ utegne morda dobiti veljavo „za vedno“. Čudno pa se je zdelo Rojancem, da je gospod Jurca, ki je vendar sicer železno dosleden v poštevanju svojih „italijanskih“ župljanov, kadar naznanja azne stvari z lece doli, to novico naznanil le slovenski! Morda ni hotel užaliti svojih „italijanskih“ župljanov.

Deželna podpora Pulju. Deželni glavar istrski, dr. Campitegli in asesor Cleva obiskala sta včeraj puljske bolnišnice. Deželni glavar je izročil županu dr. Roziju svoto 2000 gl. kakor podporo iz deželnega zaklada za zdravstvene naredbe.

Odstopivši odvetnik Tukajnji odvetnik dr. Anton Ferluga je prijavil odvetniški zbornici, da odstopi od odvetniških opravil. Vsled te prijave je odvetniška zbornica zbrisala dr. Ferlugo iz listine svojih članov.

Kužne bolezni v tržaški občini. V tednu od 19. do 26. t. m. bilo je prijavljenih v področju mestne občine tržaške: 19 slučajev ošpic, 2 sl. kôzic, 2 sl. škrlatice, 22 sl. dávice, 8 sl. legárjeve mrzlice in 1 sl. porodniške mrzlice. Umrlo je 5 oseb za ošpicami, 3 za dávice in 2 za legárjevo mrzlico.

Legár (tifus) v Pulju. Stanje epidemije dné 28. t. m.: Meščanstvo: novih slučajev 14, ozdravilo 28, umrl 0, vкупno 662, od kojih 96 v bolnišnici — Vojaštvo: novih slučajev 5, ozdravilo 16, umrl 0, vкупno 510.

Odbor podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaju sestavlja se je še pod predsedništvom sedaj že ranjcega Ivana Navratila tako-le: Podpredsednik I. g. Jakob Puki, c. kr. nadporočnik v r., posestnik, sodni tolmač bolg., srbo-hrv. in slovensčine; podpredsednik II. g. dr.

Friderik Ploj, c. k. tajnik v finančnem ministerstvu, 2. borzni komisar; blagajnik I. veleč. gosp. Francšek Jančar, monsignor, papeški komornik, župnik nemškega viteškega reda; blagajnik II. g. dr. Anton Primožič, c. kr. gimn. profesor; tajnik I. Ivan Luzar, revident ravnateljstva južne železnice; tajnik II. g. dr. Matija Murko, c. kr. profesor na orijentalni akademiji, terezijaniščen itd.; odjorniki: vč. g. dr. Fr. Sedej, c. in kr. dvorni kapelan in ravnatelj v Avguštinu, g. dr. Klement Seshun, dvorni in sodni odvetnik, g. dr. Franč. Simonič, c. kr. skriptor v vseučilišni knjižnici; pregledovalci: g. dr. Vladimir Globočnik, pl. Sorodolski, c. k. tajnik v finančnem ministerstvu, g. Josip Premeru, c. kr. uradnik v ravnateljstvu poštnih hranilnice, g. Žiga Sežun, c. k. likvidator; odbornikov namestniki: g. dr. Janko Pajk, c. kr. gimn. profesor, g. dr. Peter Laharnar, c. k. podtajnik v ministerstvu znotrajnih stvari, gosp. dr. Janko Hočevar, odv. kandidat; pregledovalcev namestniki: g. dr. Matej Velca, c. k. nadkomisar v uradu poštnih hranilnice, gosp. Anton Koželj, vzgojevalec, g. Peter Hlačar, uradnik sev. zah. železnice.

Podp. društvu za slov. visokošolce na Dunaju so poslednja dva meseca darovali gg.: preč. knez in škof Lavantinski, dr. Mihael Napotnik 10 gld., vč. dr. Jakob Gruđen, župnik v p. v Ljubljani, 3 gld., veleč. Vid Janžekovič, kaplan v Cadramu, 1 gl. 50 n. Iz Brežic je poslal g. Janez Munda c. k. okr. živinozdravnik, 18 gld., katere so darovali gg.: dr. M. Schmirmaul c. k. okrožni zdravnik v Rajhenbergu 5, Jož. Sitter c. k. sod. pristav v Brežicah 3, Janez Munda c. k. okr. živinozdravnik 2.50, dr. Gvido Srebré odv. 2 gld.; Jos. Šetinc, odv. konc., Andrej Levak posestnik, I. Agreš zas. uradnik, Lavoslav Schwentner knjigotržec in Janez Vrabl dav. pristav, vsak po 1 gld. vsi v Brežicah. Miroslav Hans, v Krški vasi 50 n., V Slov. Bistrici je daroval dr. Urban Lemež odv. 3 gld. Na Dunaju so darovali gg.: veleč. Vekosl. Spinčič drž. posl. itd. 5, dr. Ivan Šušteršič drž. posl. itd. 5, Andrejka Jernej c. in k. mojster Nj. Vel. tel. straže 3, veleč. Franjo Jančar mons. papeški komornik župnik nemškega vit. reda 5, Jakob Bratkovič c. k. prof. 3, dr. Jan Lenoch dvorni in sodni odv. 2, dr. Klem. Seshun dv. in sodni odv. 5, dr. M. Murko c. k. prof. v orijentalni akademiji itd. 3, Fr. Pečnik lekarničar 3, Leon Bouchal bankijer 6, Peter Hlačar uradnik sev. zap. želez. 3, Alojzij Kremžar mag. svetnik itd. 5, Lugar Ivan revident juž. žel. ravnateljstva 5 gld. V Gradcu je daroval g. Fr. Hrašovec c. k. okr. sodnik v p. 3 gld. Vsem imenovanim blagim darovalcem bodi iskrena zahvala! Nadaljne darove sprejema veleč. g. Franč. Jančar, mons. papeški komornik, župnik nemškega viteškega reda, Dunaj, I Singerstrasse 7.

Ujet begun. Kakor smo že sporočili, ušla sta iz občinskega zapora v Kopru kaznenca Bosketič in Žnidarsič, namenjena prisilni delavnici v Ljubljani. Bosketiča so prijeli včeraj v Trstu v ulici delle Beecherie, ko je prosjačil.

Mlad tat. Te dni smo sporočili, da je 13letni Evgen Sauli, stanujoči v ulici della Guardia št. 15, ukradel svojemu očetu 500 gld. in pobegnil. Mladega tatu sta dva stražarja našla včeraj popoldne polu zmuzlega, sedečega na travniku poleg ulice Giuliani. Odpeljala sta tatu na komisarijat. Tam e dečak priznal, da se je bal vzeti vseh 500 gld., ker se mu je to videlo preveč denarja, ampak da je vzel le 100 gld., 400 pa jih je skril na očetovem stanovanju v omot krp. Od teh 100 gld. da jih je 10 zapravil v mestu, ostalo pa je izročil 19letnemu vozniku Karlu Hrovatinu, ki ga je peljal danes v Koper, jutri v Boljuno, potem v Dolino. Jedla in pila sta in trošila denar, dokler ga je bilo. Ko sta se vrnila v Trst, je izjavil Hrovatin dečku, da denarja ni več, da naj gre torej skrivaj domov in naj prinese še onih 400 gl. Tolažil ga je, češ, saj si še-le 13 let star, torej te ne morejo kaznovati! Ker pa se je deček bal ubogati ga, prepustil ga je njega usodi. Brezvestnega Hrovatina so zaprli.

Razpuščen shod brezvercev. Na Dunaju je bil na praznik sv. Štefana shod takozvanih „svobodno mislečih“. Tega shoda se je udeležilo kakih 100 oseb. Vladni komisar pa je razpusil zbor, ker je jeden govornikov surovo napadal katoliško Cerkv in nje obrede.

Carjeva velikodušnost. „Peterburgskija Vjedomosti“ javljajo: Car je podaril zdravniškemu društvu peterburgskemu izdatno svoto 460 tisoč rubljev in sijajno Tajčino palačo, da zgradi zdravilišče za bolne na prsib. Ta ustanova bode posvečena spominu na carico Marijo Aleksandrovnovo.

Neoroča na železnici. „Agencija Reuter“ javlja iz Atlante (država Georgija, severna Amerika): Blizu železniške postaje Birmingham (država Alabama) skočil je vlak na visokem mostu iz tira ter se zvrnil v prepad. Kolikor se zna doslej, ubilo se je 117 potnikov.

Mrličeva zaušnica. List „Mannana“, ki izhaja v mestu Corunna na Španjskem, pripoveduje ta-le dogodek: Pred par dnevi je opazil neki ribič v selu Bens blizu obrežja utopljenca, plavajočega v morju. Urno je ribič izvelkel mrliča na kopno, kajti hotel mu je izprazniti žepa ter si privojiti denar in druge vrednosti, katere bi se utegnile nahajati v žepih utopljenčevih. Mrlič je imel otrplo desno roko stegneno od sebe, v tem ko se je levica tiščala trupla. Baš ko je ribič segnil v notranji žep utopljenčeve suknje, upognila se je bliskoma desnica mrličeva in roka je padla težko ribiču na lice. Ta nenadna zaušnica prestrašila je tatu do smrti. Planil je kvišku ter zdivjal domov. Ni se mogel več vzdržavati na nogah, moral je v posteljo. Naslednjega dne je umrl; vsled strahu zadela ga je kâp na srcu. Stvar pa se da pojasniti povsem naravno: ko je tat segnil v žep utopljenčeve suknje, pritisnil je brčkene z drugo roko nehoté in nevedoma mrliču na prsi in s tem stisnil otrple mišice, ki so — naravno — upognile roko utopljenčovo, in ista je po naključju zadela baš lice brezvestnega ribiča.

Nekaj o časnikarstvu v Ameriki. Razširjenost in važnost časopisov v New-Yorku dokazuje vrednost in velikost veličastnih zgradb, v katerih izhajajo dotični listi. Tako n. pr. je cenila davčna komisija za leto 1896. vrednost palač posamičnih listov: „New-York Herald“ na 950 000 dolarjev, „New-York Times“ na 775.000, „Herald“ 600.000, „Evening Post“ na 550.000, „Tribune“ 540.000, „Mail and Express“ 500.000 in „Staatszeitung“ na 400.000 dolarjev. To bogastvo pa je umevno, ako se pomisli, kakó znajo ameriški akreditovani listi izkoriščati reklamo. In to jim daje zlatih dohodkov! Pomislite: „Tribuna“ v Chicagu računi 130.000 frankov za oglas, jeden stopec velik, nviščen tekom vsega leta; „New-York Herald“ za jednak oglas 182.000 frankov, „New-York Tribune“ pa niti ne vsprejme izpod 100.000 frankov nikakoršne reklame!

V razmerju s temi dohodki so odmerjene plače urednikom. New-Yorški dnevniki imajo po 10 do 12 urednikov in vsak ima plačo 500 do 750 frankov na teden. Glavni urednik lista „Journal du Commerce“ dobiva 105.000 frankov na leto, onl lista „Sun“ 78.000 frankov, „Century Magazine“ pa plačuje svojemu glavnemu uredniku „mizerijo“ 65.000 frankov na leto. Povprečno izdajajo zgorej omenjeni glavni listi po 10 000 frankov na teden samo za brzojavke iz Evrope in ravno toliko za lastno svojo reklamo.

Mraz v Ameriki. Iz New-Yorka brzojavljajo, da so imeli tam o Božiču do 20° mraza! Javni stražarji so našli mnogo oseb otrplih in brez zavesti. Marsikomu bila je zmrzla koja roka ali noga ter jo je bilo treba odrezati. Na planem se nahaja mnogo zmrzlih ptičev in poginole divjačine.

Koledar. Danes (31.): Silvester, papež; Pavlina, mučenica. — Jutri (1. januarja 1797.): Novo leto. Obrezovanje Gospoda. — Zadnji krajec. — Solnce izide ob 7. uri 45 min., zatoni ob 4. uri 21 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 4 stop., ob 2 pop. 7.5 stop. C.

Najnovejše vesti.

Gradec 30. Deželni zbor je sprejel soglasno predlog za uvedbo direktnih volitev v kmečkih občinah. Zasedanje se je odložilo na to.

Dunaj 30. Deželni zbor nižjeavstrijski je vsprejel po daljši razpravi trimesečni budgetni provizorij in potem zakon, s katerim se pooblašča mesto dunajsko, da sme najeti posojilo 5 milijonov za gradnjo mestne plinarne.

Peterburg 29. Danes se je na rusko-kitajski banki otvorilo podpisovanje delnic za kitajsko vzhodno železnico, a se je mor lo kmalo zaključiti, ker je bila podpisana viša svota nego je potrebno.

Bombay 29. Zadnje dva dni je zbolelo 177 oseb na kugi, umrlo pa jih je 130.

Trgovinske brzojavke in v isti.
Buaimpsita. Pšenica za jesen — — — — —
spemlad 1896 3.41 do 3.42 Oves za spemlad 5.98—6.—
Rž za spemlad 6.53—6.94. Koruza za maj-juni 1897. 3.92—3.94
Pšenica, nova od 74 kil. f. 8.20—8.30 od 79 kilo.
3.50—3.55. od 80 kil. f. 8.55—8.60 od 81. kil. f. 8.60
8.75 od 82 kil. for. — — — — — Jedmen 6.10—8.—
proso 5.65—6.10.
Pšenica: Dobre ponudbe in silno povpraševanje. —
Trg rastoč. Prodaja 60000 met. stot.: težke vrsti 10—15
nč., srednje in lahke 15—20 nč. dražje. Po drugih vrstih
žita malo povpraševanja. Vreme: jako lepo.

Praga. Nerazmisljeni sladkor for. 11.97, november-december 12.— neznansko boljše.
Praga. Centrifugal notri, postavljene v Trst: carino vred odpošiljatelj precej f. 32.75 33.— Concena-
34.25—Četvorni 35.50— — — — — V glavah notri 37.— mlačno:
Havre. Kava Santos good average za december 63.25
za april 63.25.
Hamburg. Santos good average za december 50.75 za
za mare 1897. f. 51.75, za september 52.50

Dunajska borza 30. decembra 1896		
	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	101.25	101.80
„v srebru	101.45	101.80
Avstrijska renta v zlatu	122.90	122.95
„v kronah	100.80	100.85
Kreditne akcije	375.85	377.75
London 10 let.	119.90	119.90
Napoleon	9.52%	9.58%
20 mark	11.74	11.74
100 ital.	45.45	45.45

Čuda v ceno!

38 kosov za 1 gl. 80 nč.

Nikdar več v življenju se ne ponudi ta redka prilika dobiti za samo 1 gl. 80 nč. sledeče krasne in koristne predmete:

- 1 krasno pozlačeno uro z lepo verižico na minute točno regulirano, kar se jamči za jedno leto;
- 2 gumba za zapestnice iz zlata double z patentovanim zapiralom;
- 1 pariško kartečico za zobe;
- 1 žvepleničino;
- 1 krasno žepno knjižico v platno vezano;
- 1 elegantno pariško naprano iglo za gospe, zadnja novost;
- 1 krasno iglo za ovratnice z umetnimi briljanti;
- 1 „gumb za srajce z imitiranimi briljanti“;
- 3 gumbice za ovratnike iz zlata double in patent zapiralom;
- 1 jako eleganten prstan za gospe z umetnim kamenom;
- 1 krasen žep za cigarete;
- 1 krasen ustnik za cigarete;
- 1 krasno žepno zrcalo z brušenim steklom;
- 10 komadov finega papirja za pisma in 10 omotov.

Vse te predmete 38 kosov z uro vred prodajamo od sedaj naprej za samo 1 gl. 80 novč.

Dobiva se dokler je v zalogi proti poštnemu povzetju od pariške filijalke

F. Windisch v Krakovem

Krakovska cesta št. 49 /F.

NB. Kar ne ugaja, vsprejme se takoj nazaj.

Slovenščine in laščine zmožnega

pisarja

vsprejme odv. Dr. Otočar Rybář
v Trstu, ulica S. Spiridione 3.

Stenski koledar za l. 1897

Od več strani se je naglašala potreba koledarja v slovenskem jeziku za rabo v pisarnah. — Tiskarna Dolenc v Trstu priredila je za leto 1897 tak koledar in ga prodaja po 20 nč. komad, s pošto 25 nč. Kdor si ga želi, naj pošlje omenjeni tiskarni po nakaznici 25 nč. in natančen naslov, ali pa naj pride sam v tiskarno, trg velike vojašnice št. 2, kjer dobi ga po 20 nč. komad.

Sl. občinstvu

naznanjam, da sem prevzela Slovincem jako dobro poznano

krčmo v ulici Sorgente,

prej imenovano „Alla Vittoria“

Da ustrezem častitim gostom na vse strani, preskrbela sem si dobrih, pristnih vin domačih, črnih in belih, kakor tudi dalmatinskih po zmernih cenah. Držim na razpolago vsaki čas različnih okusnih jedil napravljanih na mnoge načinov.

Priporočuj se p. n. občinstvu, da me blagovoli često počastiti se svojim obiskom. beležim se udanostjo

Marija Modic.

Narodnjakinje!

Dovoljujem si Vas opozoriti na svoje veliko skladišče oglja, drv, premoga in koksa v ulici S. Zaccaria šte. 1 (mej ulicama Chiozza in Farneto).

Ker izdelujem od navedenih predmetov nekatere na lastno režijo, nekatere pa sem si nabavil pod najugodnejšimi okolnostmi, prepričan sem, da vas zamorem v vsakem obziru zadovoljiti.

Jamčim za točno postrežbo in pošteno vago ter se priporočam z vso

udanostjo

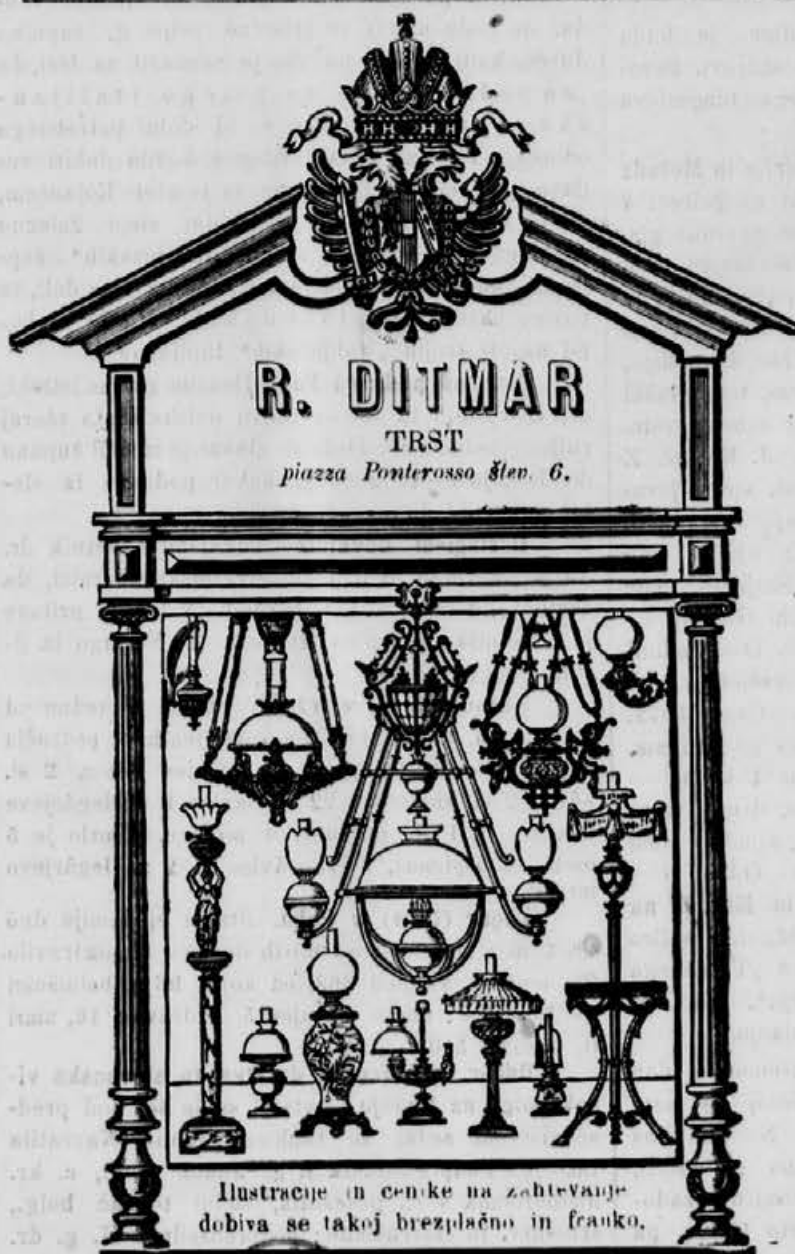
Vekoslav Grebenc.

S početkom prihodnjega leta prične izhajati v Trstu v zalogi „Edinosti“ prvi slovenski ženski list

„Slovenka“

Ta list prinašal bode našemu ženstvu razven koristnih, poučljivih in zabavnih spisov tudi spise o gospodinjstvu, o hiši, modi itd.; sploh bavi se bode z vsemi v ženske stroke spadajočimi predmeti. Ker je ta list važnega pomena za nas Slovence, priporočamo istega vsem, osobito pa našemu ženstvu, vabeči na obilo naročbo. List bode stal za naročnike „Edinosti“ le 2 gl. — za druge naročnike pa 3 gl. — na leto. Rokopise je pošiljati uredništvu „Slovenke“, naročnina pa

Upravištvu „Edinosti“.

Illustracije in cenke na zahtevo dobiva se takoj brezplačno in franco.